

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

K svojim Prečnikovim spisom
na oblaglo:
nov. 900.
L. J. J. J.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Stev. 48.

V Mariboru, dne 29. novembra 1900.

Tečaj XXXIV.

Ne dajte se premotiti!

Volitve v državni zbor sploh vsakokrat
vznemirijo prebivalstvo, a letos je še ta vz-
nemirjenost večja, ker je časa dovolj, da
se razvije do najvišje stopinje. Z razburje-
nostjo pa raste tudi razcepljevanje duhov.
Na Spodnjem Štajarskem vlada v tem oziru
že velika zmešnjava. Hribar bi rad na vsak
način prišel v državni zbor. Njegovemu
vzgladu so sledili Fr. Pukl, Janez Vissenjak,
Franc Bračko in Ludvik Kresnik. Volilci se
begajo in rotijo in prigovarjajo za tega in
onega kandidata. Toda naše dobro krščansko
in slovensko ljudstvo opominjamo, da se ne
da premotiti, ampak da ostane zvesto pri
kandidatih složnih štajarskih Slovencev. Ti
kandidatje so za peto kurijo gospod Josip
Žičkar in Fran Mlakar, za kmetško skupino
vitez Berks, dr. Ploj, Fr. Robič in za mestno
skupino dr. Dečko in dr. Pipuš. Za vsako
drugo ime imejte gluha ušesa.

Letos se toliko govori o Slomšekovem
duhu in vse kliče: Delajmo v Slomšekovem
duhu! Evo, poslušajmo, kako je Slomšek go-
voril l. 1862 vsem Slovincem zaradi volitev:

»Prosim vas v imenu vaše in naše bla-
gosti in sreče, ne držite nemarno križem
svojih rok, in ne pustite, da bi vam
drugi postiljali, malopridni, široko-
ustni ljudje po svoji spačeni volji! Odprite
oči, oglejte si dobro, koga boste izvolili,
potem pa krepko pristopite in si izvolite
može po božji volji modre in pravične,
srčne in resnične! Pa to vam povem, ne
izbirajte jih po njihovih sladkih obljubah,

zakaj kdor preveliko obeta, premalo dopolni.
Izvolite si svoje može po njihovih dose-
danjih delih, kako so se med vami do-
sedaj nosili in dobrega storili. Še enkrat
vam rečem: volite modro, izvolite dobro!»

Kdor se klanja Slomšekovemu duhu, naj
uboga njegove besede.

Volilno gibanje.

Narodni volilni oklic. Na našo pri-
tožbo v zadnji številki »Slov. Gospod.«, da
nismo dobili oklica za državnoborske vo-
litve, vposlal nam je narodni volilni odbor
pojasnilo in zagotovilo, da nam je bil oklic
tokrat gotovo doposlan. Ker nimamo nobe-
nega vzroka dvomiti o tem zagotovitju in
ker pritrjujejo temu tudi naši storjeni infor-
mativni koraki, moralo se je pismo izgubiti
v naši tiskarni, kajti naše uredništvo ga ni
dobilo v roke. S temi vstati pa umaknemo
našo zadnjo trditev nasproti narodnemu vo-
lilnemu odboru v Celju.

Mariborski okraj. V Vuhredu je zma-
gala slovenska stranka. — V Ribnici so vsled
slabe organizacije na slovenski strani zmagali
socialdemokrati. — V Lembahu in Bistrici
so izvoljeni slovenski volilni može. — V
Hočah so v četrti kuriji zmagali katoliško-
narodni volilci, v peti kuriji pa nemški na-
cionalci.

Volilni shod v Šoštanju. Kandidata
gsp. Hugon vikez Berks za kmečko skupino
Celje-Brežice in g. dr. Ivan Dečko za mestno
skupino Celje-Brežice, predstavita se volilcem

v nedeljo dne 2. decembra t. l. popoldne
ob 4. uri v veliki dvorani hotela »Austria«
gosp. Rajsterja v Šoštanji. Narodni volilci
se vabijo k obilni udeležbi.

Volilni shod v Brežicah, ki sta ga
sklicala v nedeljo 25. t. m. kandidata vitez
Berks in dr. Dečko, se je vršil sijajno, pa
mirno. Zbralo se je toliko volilcev, da je bila
dvorana »Narodnega doma« natlačena, med
njimi je bilo mnogo meščanov in posebno
lepo število županov brežiškega okraja. Eno-
glasno in z velikim navdušenjem je odobral
shod program imenovanih gospodov, zlasti
dr. Dečka, ter pritrtil njuni kandidaturi. Oba
sta obljubila, potegovati se ne le za splošne
interese slovenskega naroda, temuč še po-
sebej za interese brežiškega okraja glede
uravnavanja Sotle, odpravljenja vinske klav-
zule, grajenja savskega mostu itd., ter v
občno zadovoljnost odgovorila na postavljene
interpelacije. Oba sta se izrekla za delovanje
državnega zbora. O 5. kuriji pa ni bilo no-
benega razgovora.

Na Frankolovem sta bila dne 22. t. m.
dva Žičkarjeva pristaša izvoljena kot vo-
lilna moža.

Konjiški okraj. Volitve volilnih mož
občin konjiške okolice, Tepanje, Bezina v V.
in IV. kuriji izvršile so se popolnoma vse
zanesljivo za Žičkarja in Robiča. V občini
trg Konjice je zmagal v V. kuriji seveda
Lavrič s svojimi usnarji. Slovenci se volitve
v trgu niso udeležili. — V občini Osko
izvoljena sta dva za Žičkarja in Robiča,
istotako v občini Kot.

Listek.

Velečastnemu gospodu
Lovrencu Hergu,
stolnemu proštu,

prilikoj njegovega vmeščenja dne 20. novembra 1900.

A honest man is the noblest work of God.
Pope.

Mož poštenjak je najlepša božja stvar.

Mnogozasluzni rojak, Ti osivel si v službi
cerkveni, v službi, katero imaš skoro že
petdeset let.

Lepo število je to, a bolj hvalevredna mar-
ljivost, ki Te vodila je v njem, ki Te v
njem vodi še zdaj.

V službi Te spremljal je trud, spremljala
skrb, njegova nevesta, lepih to svojstev
je par, ki ne miruje nikdar.

Dostojni trud, velika skrb korist sta rodila,
ktera je Tebi na čast, Tvojim rojakom
v pomoč.

Kakor po noči neó nam kitijo zvezde brez-
brojne, mnogo čednosti tako kitijo Tebe
lepo;

Kakor vesela pomlad oživlja vesoljno prirodo,
vzvišeni Tvoj poklic živo v nas radost
budi;

Kakor v jeseni drevo lepša sad, Tebe vzviša
poštenje,

Kdo je ko mož poštenjak solnčnemu blesku
enak?

Veri svetilnik bleščeč skrbno se boreč za
omiko,

Mnogo let stvarnik Ti daj delati narodu v
prijem! —

Božidar Flegerič.

Na lovu.

(V. Kosmák. — Jan Stanovský.)

(Dalje)

Glava mi je klesla omamljena k zemlji; ovil
me je sladek duh, sladek kakor vonjava spom-
ladnega gaja in kakor poljub plamenih ustnic
mi je zagorel na licu . . .

»Sak . . . kaj je to?! je zaupil nekdo
zraven mene.

Prebudim se, skočim po konci — —
mlinar je ležal pavaljen in gledal čez ramo
v gozd neumno, kakor če kdo stopi iz naj-
hujše teme naglo v čez mero osvetljeno sobo.

Rečem: »Kaj se je zgodilo?«

»Eh, zlodej ve, kako se je to zgodilo,
da sem zaspal?! Naenkrat me nekaj povabi,
pogledam — bil je jelen. Skočil je tukaj iz
gošče naravnost čez me in predno sem po-
padel dvocevko, mi je že bil iz streljaja. In
ta pes tukaj, mrha se niti ne gane. Glejte,
glejte, že se nama bližajo in jaz sem vse
zaspal. Toda nič ne povejte, sicer naju za-
smehujejo.«

»Malo pomaga skrivati«, sem rekel, vsaj
so naši sosede videli, v katero stran jo je
popihal.«

»Nu, zgodilo se je; kaj storiti?« se je
tolazil mlinar. »Zgodila se je nezgoda danes
tudi že drugim. Le glejte zdaj, da streljiva
nekaj. Pokajte korajžno po vsem, naj bo,
kar hoče, — če tudi koža.«

Stopila sva vsak na svoje mesto. Go-
njači so se nama že bližali, strelji so pokali
drug za drugim, mlinar je osmodil tudi tri
zajce, — le jaz še nisem imel ničesar. —
Razjezil sem se resnično in se odločil, da
bom streljal, ko mi pride kaj v streljaj.

Trobenta je naznanila, da je po lovu.
V tem trenutku draplje proti meni zajc.

»Pozor!« so kričali gonjači. Samega ko-
pnenja sem pozabil, da je prepovedano še
streljati, namerim — in pok! na kosmatinca.

»O jej!« je zaupil nek gonjač in se zgrabil
za stegno. »Dovolj sem dobil!«

Pri Veliki Nedelji so prodrli Slovenci pri ožji volitvi v četrti skupini vsaj z enim volilnim možem Fr. Meškom.

Gornja savinjska dolina. »Domovina« se močno zaletava v »Sl. Gosp.«. Vendar po svojem ljubljanskem vzoru »Slovenskem Narodu«, v katerega piščalke je piskal zdajšnji lastnik »Domovine«, si še ne upa. Ima, pravi »Domovina«, duhovnike, ki so za Hribarja — toda to so samo »namalani«, ker drugače si tega razlagati ne moremo. Zakaj »Domovina« »farba«, kakor bi njen gospodar imel tovarnico za »farbe« in ne »pletenin«? Od sivobradatega in rudečebadatega do mlečnozobega jungovca je bilo pri nas vse na nogah in so se potili ti gospodje kakor bi jim šlo za zmago nemškega učitelja, ki je neki zmagal našo armado. Eden ljudski glas je od Mozirja do Solčave — za Hribarja, je bila parola na tiho povedana v »D.«, toda zdaj so drugega mnenja. Tak je ljudski glas, naj so iz Mozirja dali ta-le obrekovalni dopis na nekatere župane, kateri so dobesedno tako-le glasi:

»Blagorodni gospod župan! Govori se, da hočete v Vaši občini za V. kurijo izvoliti take volilne može, ki bodo volili Žičkarja poslancem. To bi bilo popolnoma nasprotno značaju gornje Savinske doline, kajti vsi gg. župani ostalih občin gornjegradskega okraja so za to, da se izvoli bodočim poslancem za V. kurijo g. Hribar, kojega vsi poznamo kot neomorniga delavnega ruzumnika za prebujo in prospeh spodnoštajerskih Slovencev, toraj vseh slojev od kmeta do tovarničarja. On je neodvisen mož, ki si upa povsod odprto nastopati in je pripravljen slehernemu pomagati, kar se pa o Žičkarju ne da reči. Žičkar je vladni mož odvisen od vlade in škofa, in čudno se nam zdi, kako se morete sploh ogrevati za takega poslanca. Mogoče da hočete njega voliti iz hvaležnosti, ker se je potegoval za cesto Luče Solčave? Če je to res, potem ste o tej zadevi slabo poučeni, kajti kar se tiče omenjene ceste ni to prav nič njegova zasluga. Žičkar ni storil drugega, kakor da je prečital predloge in interpelacije, katere so drugi sestavili deloma Frišauf, deloma rodoljubi v Celju, on ni bil zmožen je sestaviti, in to so vse njegove zasluge za Vašo cesto.

Ne pustite se tedaj motiti od nazadnjaške stranke in delajte po svojem prepričanju, v edinosti z nami, sebi v čast in za napredek slovenskega ljudstva.

Znano Vašo naprednjaško čustvo nam daje upanje, da boste napeli vse sile, ter uplivali na volilce tako da se izvolijo volilni

možje ki bodo stali kakor skala za Hribarja in za Hribarja oddali svoje glasove.

Ves gornjegrški okraj naj na dan volitve pokaže, da ve ceniti najzaslužnejšega moža za spodnji Štajer.

Bratski pozdrav od danes slučajno tu zbranih: Volilcev in županov.

Mozirje, 11. listopada 1900.

Blagovoljite sklicati občinski odbor ter jim preberite naš dopis!

Danes samo to povemo, da je na celi črti zmagal g. Žičkar, in da v Mozirju pri omenjenem shodu ni bilo nobenega župana. Drugo pa še drugokrat pokramljamo z vami. Samo še vprašamo, ali se res »dobra stvar sama hvali« kakor piše »Domovina« in koliko je njej verjeti?

Koprivnica. Nedeljo 25. t. m. se je vršil volilni shod. Bilo je zbranih okoli 130 volilcev iz domače in bližnjih občin. Vlh. gospod Žičkar je jedrnat pojasnjeval razna sredstva, kako nameravajo krščanski možje zboljšati žalostne razmere prebivalstva, oziraje se posebno na kmečki stan. Može so z zanimanjem poslušali in posamezne točke odobrvali. Opozorili so g. kandidata na tužni stan tukajšnjega prebivalstva, kjer je pomoči nujno potreba, da si ugonobljene vinograde zopet napravimo; izrekli so vlh. gospodu Žičkarju svojo zahvalo za njegovo dosedajno delovanje, sprejeli z veseljem njegovo kandidaturo, brez vsakega ugovora, ter se dogovorili slednjič o volilnih možeh. — Po volilnem shodu je poučeval potovalni učitelj gospod Bele o vinoreji in sadjereji.

Iz Slov. Bistrice. Čujte, črešnjevski »Ludvik« se je dal od socijaldemokratov in posilnimcev postaviti za kandidata proti našemu dolgoletnemu, mnogo zaslužnemu poslancu g. prof. Robiču!!! Ludvik je bil že davno prepričan sam pri sebi o tem, da le njemu samemu pripada in dostaja mesto načelnika v okrajnem zastopu, da le on edini ima vse sposobnosti »pravega kmečkega« poslanca in zastopnika, bodi v deželnem, bodi v državnem zboru. Jara kača! rekel je, da tega naši »ljudje« (to so v prvi vrsti Slov. Bist. rodoljubi) nočejo umevati!! Nihče namreč v celem okraju doslej še niti mislil ni na to! — Zdaj pa, da bi g. Franc Mlakar »Laporski« bil kandidat, a Črešnjevski »Ludvik« pa ne, naka! primaruha! ta pa ne sme obveljati. Hajdi! Pelje se naš »Ludvik« v Maribor, poišče slavnega »Franceljna«, oba gresta k »doktorju« Eduardu, in potem vsi k doktorju »...« in glejte, delo je dogotovljeno. »Ludvik« je proglašen za kandidata v državni zbor!! Ludvik leta sedaj sicer

za glasovi, a po našem prepričanju bi bilo boljše, da se s Franceljem pripravlja na slovesni propad.

Iz Rajhenburga. Preteklo nedeljo sta se pri gsp. Juvančiču v isti sobi, pod istim predsedstvom predstavljala volilcem Hribar in socialni demokrat Čobal. Shoda se je udeležilo mnogo tržanov, tudi tistih, katere je še pred kratkim Hribarjeva »Domovina« »žehtala«, mnogo liberalcev in socialnih demokratov iz Kranjskega, Sevnice, Vidma in Kozja, ter precejšnje število kmetov. Tržani, zunanji liberalci in soc. demokrati so tvorili večino, a slednji se ne morejo vpoštevati, ker nimajo tukaj volilne pravice. In vendar so vedno glasovali z liberalnimi tržani.

Predsednik Benjamin Kunej, ki je shod sklical na svojo pest, kakor so kazali prvotni lepaki, je dal najprvo besedo Hribarju, ki je razvil svoj program po geslu »vse za vero, dom, cesarja.« O prvi točki, o veri, je molčal popolnoma, ter nam tudi ni povedal, kako hoče to »kunšt« izpeljati, da bo ob enem zagovarjal sv. vero in pa pomagal jungovskim učiteljem katehete in krščanski nauk metati iz šole. Saj se je zavezal »naprednjaškemu« učiteljstvu delati na roke. Kmečko vprašanje je reševal Hribar tako vodeno in medlo, da je kmet moral spoznati: ta je meščanski otrok, ta nima pojma, kako bi se moralo kmetom pomagati. Hribar pozna kmečke razmere (v kolikor jih sploh pozna) le iz knjig, zato on tudi za kmeta ni. Povdarjal je tudi, da se ne vriva, da ga hoče ljudstvo, ter ima celo veliko veliko duhovnikov za seboj. Njegovemu govoru se je vrlo oporekalo in dokazovalo, da ne more imeti za seboj duhovnikov in vernega ljudstva, ker njegova kandidatura stoji na gnilih nogah »Slov. Naroda«. Da ima ljudstvo za seboj, pokazal je sijajno Kozjanski shod, o katerem je neresnično poročala »Domovina«. Le ono ljudstvo je za Hribarja, katero je zapeljano po liberalnih lažeh. Ko se je kot dokaz, da se Hribar res vriva, omenilo iz volilnega shoda v Celju dne 4. sušca 1897 znanih za agitacijo izdanih 600 gld., se je Hribar silno raztogotil in zgubil vso dostojnost in z njim se je raztogotila liberalna stranka. A z nedostojnimi besedami Hribar ni ovrgel dotične trditve. Zakaj je ni na celjskem shodu pred tremi leti, zakaj ne, ko se je takrat objavila po naših listih? G. Hribar, mi imamo ta in še druga dejstva v rokah, ki kažejo, da se nam vrivate. In kedo vas kliče med narod? Ljudstvo? Ne. Štajersko razumnštvo? Ne. Kličejo vas le zagrizeni liberalci, ki pa niso glas

Obstal sem kakor okamenel. Puška mi je padla iz rok in pred očmi se mi je zatemnilo.

Bazala in mladenič Ridl sta na krik in tarnanje gonjača prihitela in si ogledala rano.

»Da se ne sramuješ, vreščaj kakor stara baba!« se je hudoval Bazala, »saj ti je šlo le jedno zrno pod kožo. Čaj, da ti je izkopljem.«

»Jej, to boli!« je kričal gonjač.

»Molči, sicer dobiš!« se je zarežal nanj mladenič. Vidiš, je že tukaj. Izmij si rano in bo dobro.«

Sramežljivo sem se približal, da bi si ogledal rano.

»Nič ni, ne bojte se«, je rekel lovec. »Dajte mu za strah na žganico in bo po vsem«. Nemški pa je pridjal: »K samemu zlodju, kaj ste vganjali? Moglo bi to slabo končati. Zakaj ste streljali v lovišče?«

Odgovorim: »Ne vem; bil sem kakor zmešan.«

»To je zajčja mrzlica«, je razlagal mlinar, kateri je medtem k nam dokrevsal. »Tu imaš Šimek, in pusti ta strah«, je tolažil gonjača in mu podajal čutaro.

»Ne bo treba zdravnika?« — sem vprašal Bazala.

»Kaj še! dajte mu kak papirov obliž in bode.«

Dal sem gonjaču goldinar in lovec ga je opomnil: »Zahvali se lepo in zgubi se zdaj iz parade, da ne strahiš dalje tukaj.«

Šimek je privzdignil čepico in jo mahnil proti domu.

Bilo mi, všeč, da je bilo lova konec. Prenagljeni strel me je spravil ob vso dobro voljo. Gozdar je preštel divjačino: ustreljenih je 150 zajcev in 9 srnjakov, izplačal je gonjače in potem smo šli na poslednje lovišče — v gozdarjevo hišo, to je k pojedini.

Odložili smo puške in torbe, umili si umazane roke in obraze in vsedli se k mizi. Ljubke, hitre gospodičine, hčerke gospoda gozdarja so nosile na mizo in mladeniči so vzeli klet pod komando. Predno se je mlinar vsedel, klanjal se je na vse strani in želel: »Dober tek, gospoda!«

»Hvala!« so odgovarjali drugi. »Ravno tako!« Pri juhi je bilo tiho kakor v cerkvi in le tuintam se je kdo oglasil, da ga tlači kurje oko, ali pa da mu je nesla puška danes nekako visoko itd. Toda komaj je izpraznil vsak nekaj čašic piva, že so se jim razvezali jeziki. Oči so jim začele goreti, glasovi so se ojačili, dovtipi rinuli in razveseljevanje je bilo občno.

»Gazda mlinar«, je vpil Bazala čez mizo, »Vas še kdaj postaviti na dobro mesto! Fej, sramota! Pride jelen in on spi!«

»Kakšen jelen? Kaj jelen? Jaz, jelena za — spat?«

»Da, mislite-li, da sem slep?«

»Kaj, kaj se je zgodilo?« so vpraševali od vseh strani.

»Eh«, je govoril Bazala, »tukaj-le ta stari trebušnik je imel z gospodom Vaclavom — kaj, temu se ne čudim, ta je danes delal stoprav noviciat.«

»In bil bi skoro zadel črnega! Hencaj, to je bila sreča«, se je krohotal grajščak, »ampak Šimeku to ne škodi, — sicer ne ve kaj početi s svojimi kršeli.«

»No dalje!« je zakričal Škofovski na Bazala. »Predno ti kaj poveš, zrastejo lisici roglički.«

»Eh molči, in ne odpiraj vedno svojih širokih ust! — Torej, — ta dva sta imela mesto v gošči in ker jima je bilo gorko, sta se vsedla in zaspala. Nakrat se vam pokaže jelen kakor jalovica in šop! čez nja proč — in ta dva nista vedela ničesar.«

»O, prosim, gospod Bazala, jaz sem vedel dobro!« se je branil mlinar.

»Tem huje!« so zaklicali ostali, »zakaj torej niste vstrelili?«

»Več vas ne bomo vzeli na lov, smo pri kraju!« je rekel gozdar. »Razločite se danes z nami. Ste nam toliko v korist, kakor rajni gospod Franc.«

katoliškega kmečkega ljudstva. Ker je Hribar kratil po vzgledu svoje »Domovine« zasluge Žičkarjeve, so se Žičkarjeve zasluge zborovalcem na novo pokazale, zlasti glede 60000 kron haloške podpore. Pokazalo se je pismo ministra predsednika, katero je o tej zadevi pisal g. Žičkarju Körber, nakar je Hribar omolknil, a izmed liberalcev je vskliknil sevnikiški Hribarjev agitator: to pismo je ponarejeno (falzificirano), a hitro je moral liberalni junak preklicati svoje obrekovanje.

Po teh razgovorih je podelil predsednik B. Kunej besedo socialnemu demokratu Čobalu, katerega pa mnogo zborovalcev ni poznalo. Na zahtevanje ga predsednik predstavi, na kar je postalo ljudstvo silno razburjeno. Čobal je moral jenjati, sicer bi ga bili kmetje posadili na »frišak zrak«. Ker se zborovalci niso dali več pomiriti, je predsednik zaključil zborovanje, ko so tržani z zunanjimi liberalci oddali svoje glasove za Hribarja. Kmetje so vrlo stali za Žičkarja. Ta shod ni dosegel za Hribarja nobenega vspeha, pač pa nasprotno. Kmetje in boljši tržani so spoznali, da mora Hribar vendar le biti liberalcec in orodje Tavčarjevo, ker je tolik ljubeč onih liberalcev, ki ga kličejo v svojo sredino in mu vpijejo: živio Hribar in v isti sapi: ven s farji, molči far! Na Hribarjevih shodih verno pošteno ljudstvo spoznava naše liberalce, ki se mu dostikrat hlinijo, v pravi luči in podobi. Spoznava tudi, da se bratijo celo s socialnimi demokrati prav po geslu svojega lista »Sl. Naroda«, ki piše: Rajši za socialnega demokrata, kakor za Žičkarja! Hribarjevi shodi nas spodbujajo: krščanska stranka, organizuj se pridno, liberalci so že organizirani. Morda je Hribarjeva zasluga ta, da letos volimo na Spodnjem Štajerskem zadnjikrat na podlagi skupnega programa.

Politični ogled.

Avstrijski škofje so izdali spomenico proti dvoboju. Cerkev in šola, rodbina in občina naj delujeta proti tej nenravni razvadi.

O ljudskem štetju. Le nekaj tednov je še do velevažnega ljudskega štetja, vendar se ni pričelo še nikjer s potrebnim gibanjem. Temu so seveda vzrok priprave na bližnje volitve, ki zahtevajo vse razpoložljive moči. Toda to se pa dogaja le mej nami Slovenci, ne pa tudi mej Nemci in Lahi. O poslednjih skoro vsak dan poročajo primorski listi, kako se korak za korakom pripravljajo na ljudsko štetje. Isto se dogaja tudi mej Nemci, posebno na Koroškem in Štajarskem, ki hočejo

»Če me gospodje ne vzamejo seboj, vsaj ne bom poslušal zasmehovanja! Koliko sem vam že nastreljal in to imam za to!« je tarnal razžaljeni mlinar.

Medtem je prišla gozdarjeva mlajša gospica s pečenko k mlinarju. Ker je videla, da se jezi, mu je pogladila plešavo glavo in ga dragovala: »Nič se ne hudujte, gazda, sicer k vam ne pridem več — in izvolite!«

Mlinar se je obrnil k nji, se nasmejal in popeckal njeno debelo rokico, rekoč: »Vi gospica, vi ste vendar vselej moj angelček! Bog vas živi, toda ti grduni tukaj-le, zlasti ta bradač tam, ta Bazala — vidite ga — o da mu pivo zalije njegovo nekrščansko grlo!«

»Gazda, ne bodite grobijan!« je mu ponudila gospica pečenko.

»Vzamite in ne pustite gospice stati!« se je zarežal nanj mladenič. »Mislite, da jo to veseli, pri tako starem dedu tako dolgo čakati?«

»O, rada čakam!« se je nasmejela gospodičina.

»Vidiš, ti golobradec«, se je veselo ogled gazda mlinar. »Ti misliš, da gospice škilijo samo na mlade pobiče? To se motiš, gospod! Katera je modra, ima raje priletnega moža, kakor sem jaz! — Kaj ne gospica?«

Vsi so se zakrohotali. Jaz pa sem vprašal: »Kdo je bil ta gospod Franc?« (Dalje.)

zatajiti kar tisoče Slovencev. Lastniki večjih podjetij dobivajo že sedaj migljeje, naj se zadostno poslužujejo tako priličnega jim izraza »občevalni jezik« in naj vpišejo vse slovenske delavce, ki so mnogokod v večini, za pristne Nemce. Gospodar si mora misliti: jaz sem Nemec, slovenščine ne umem, torej morejo delavci občevati z menoj le v nemščini. Seveda ljudsko štetje nima namena, poučiti vlado in zunanji svet o tem, koliko Nemcev se more posluževati, če tudi morda le za silo, blažene nemščine, marveč skrb vlade in vseh poklicanih faktorjev bi morala biti, da se izve pravo število narodnosti. No, prepričani smo, ko bi bil zbran državni zbor, bi bil gotovo poskrbel, da bi se bil »občevalni jezik« umaknil pametnejemu izrazu. Sedaj se pa dela z nami, kakor komu drago.

Laški visokošolci — toženi radi veleizdajstva. V Gradcu se je uvedla preiskava proti 36 italijanskim visokošolcem radi veleizdajstva, ker so v neki gostilni baje prepevali protiaustrijske pesmi. Dva dijaka so zaprli; da se jih pusti provizorično iz zaporov, se je ponudila kavcija 100.000 K, toda sodnija je ponudbo odklonila.

Nemška vlada izganja skoro dan na dan Slovence iz svojih dežel. Tako so pregnali te dni s Saksonskega zopet 40 avstrijskih Čehov in Poljakov.

Iz protestantizma izstopilo je v Hannoveru 70 družinskih očetov, ker so nekateri pastori tajili božanstvo Kristovo.

Transvalski predsednik se je izkreal v Marseillu na Francoskem. Iz Marseilla je odpotoval v Pariz, kjer ga je francosko ljudstvo navdušeno pozdravilo, a predsednik Loubet ga je sprejel kot vladarja. Iz Pariza odide v Bruselj in odtod v Haag.

Vojska na Kitajskem. Pogajajo se za mir. Vse države umikajo svoje vojaštvo, le trmoglava Nemčija še hoče vstrajati. Pogoji, ki jih stavijo tuje vlade Kitajcem, so jako hudi in bi močno prizadeli veljavo in samostalnost Kitajske.

Dopisi.

Maribor. (Slomšekova slavnost.) Bil je sijajen večer dne 25. t. m.! Narodni dom je komaj vsprejel vse mnogoglavo občinstvo v svojo veliko dvorano. Maribor z okolico je bil častno zastopan. Slovenjebistriški okraj nam je ostal tudi tokrat zvest. Gostje iz obmejnih krajev slovenjgoriških so prvokrat nastopili v velikem številu v našem Narodnem domu. Slomškovim sorodniki so bili zastopani na veselici po sedanjem gospodarju na Slomu. V Narodnem domu vladalo je ta večer neko slovesno navdušenje. Srčno pozdravljen je nastopil kot slavnostni govornik dr. A. Medved. Njegove besede vžigale so v nas ljubezen in hvaležno spoštovanje do Slomškega. Ob koncu govora burno ploskanje ni hotelo ponehati. Na to so se začeli podajati Lendovšekovi dramatični prizori »Slomškov rojstvo«. Gospica Trampuševa upeljala nas je kot izborna deklamovalka v dramatično situacijo ter nazadnje bila zgovoren tolmač naših hvaležnih čustev do Slomškovega genija. Težavna uloga Marine je bila v najboljših rokah gospe prof. Matkove in vsled tega dovršeno proizvajana. Boter in botra sta se predstavljala po g. Marinu in gospici Weixlovi lepo in naravno. Ljubeznivi angelčki so nas očarali s svojimi razumljivimi, srebrno čistimi glasovi. Najlepši, najganljivejši prizor pa je bil, ko so angelčki ovenčali glavo Slomškovo z lavorikovim vencem, obsuli kip s cvetkami, in ko se je v tem trenutku oglašil otroški pevski zbor, ki je nežno predaval znano, otrokom toli priljubljeno pesem »Preliubo veselje«, ter nas posebno presenetil z umetno izvedenim pianissimo. Marsikateremu se je ob tem prizoru ukradla solza iz očesa. Sploh moramo izraziti svoje veselje, da smo ta večer po dolgem odmoru zopet enkrat slišali slovensko pesem.

Zraven otroškega nastopila sta tudi ženski in moški pevski zbor. Cesar ne premore ne govornik, ne dramatik, to premore pesem. Hrvatski pesnik pravi: »U pjesmi duša živi, — I srdce ljubiti zna.« Kogar duša ni na novo oživela ta večer, ko je slišal mogočne glasove moškega zbora, kogar srce ni vsplamtelu gorke ljubezni do domovine ob zvonkih glasovih ženskega zbora? Vsakemu so bile že znane v narodu udomačene Slomškovke pesmi »Slovenč Slovenca vabi«, »En hribeček bom kupil«, »Lahko noč« . . . a ta večer so se morale vsakemu prikupiti po novi obliki, katero jim je priskrbel pevovodja gosp. Čížek. Ravno tu se nam vsiljuje že opetovano izražena želja, naj bi se slovenske narodne pesmi po naših čitalnicah bolj gojile in z veseljem pozdravljamo nakano, naj bi se zopet enkrat priredil v mariborski čitalnici večer, edino posvečen narodni pesmi. Veliko navdušenje je povzročila za to slavnost posebej uglasbena Slomškova kantata. Gospod L. Hudovernik je pokazal pri tem svojo izvenredno muzikalno nadarjenost, pevski zbor pa svojo tehnično izobraženost. Ta večer divili smo se tudi glasovom dveh solistinj, gospice Hermanove in gospice Lavtarjeve. Največji efekt je povzročila pesen »Predica«, s svojim sopran-solom (gospica Hermanova), to pa zaradi finese v izrazu in prednašanju. Pesem se je morala ponavljati. Veteranska godba je igrala večinoma slovanske komade. Ponavljamo zadovoljno, dne 25. novembra je bil v mariborskem Narodnem domu krasen, sijajen večer, kakoršnega še nismo doživeli.

Sv. Jurij ob Taboru. (Socialno-demokratičen shod; volitve.) V sredo dne 21. nov. ra ob dveh popoldne bi moral biti socialno-demokratičen volilni shod pri Razgonu v Ojstriški vasi, kakor je bilo napovedano. Ob omenjenej uri se je zbralo veliko množ iz Št. Jurja, da bi Čobalu ugovarjali. No zagorskega misijonarja ni bilo nikjer. Može so čakali poldrugo uro ondi, potem pa so se razšli. Toda kmalu potem je prišel Čobal ter je imel svoj shod. Na shodu so bili večinoma socialisti, a tudi naših je bilo nekaj, kateri so mu glasno ugovarjali. Čobal je govoril in govoril, a njegov shod je naše demokrate le poparil, ne pa jih navdušil. To se je videlo v petek pri volitvi volilnih množ v peti skupini. Naši so dobili po 93 glasov, socijalisti pa le po 9. Piše se vedno, da so poglavarji socialnih demokratov židje in bogataši. To je že verjetno, ker pri nas sta tudi dva bogatinca tiste barve. Pa upajmo, da se bosta izpreobrnila.

Št. Ilj v Slov. goricah. (Šolske razmere.) Kmalu bode minulo leto, kar nam je nemila smrt pobrala velezaslužnega in občespoštovanega rodoljuba, nadučitelja g. Karola Sorka. Kako se je od tega časa pri nas v šolskem oziru spremenilo, ni možno popisati. Rajni gospod Sorko je bil mož trdnega značaja. On je slovel daleč na okrog ne samo kot dober učitelj, bil je tudi iskren rodoljub. Zastonj so se zaganjali naši Nemci kakor stekli psi vanj, da bi ga izpodrinili. Ni se jim posrečilo. On je stal trdno kakor hrast v najhujem viharju. Bil je tudi strogo katoliškega prepričanja. Mi šentiljski Slovenci smo si želeli, da bi ga nam Bog še dolgo ohranil. A prišlo je drugače. Na njega mesto je prišel sedaj mož, kojega smo se že pred njegovim prihodom šentiljski Slovenci bali. In ta strah je bil opravičen. Ta mož je gosp. Fortunat Sadu. Dasiravno rojen Slovenec, vendar je zdaj zagrizen pristaš Nemcev. Glejte, kaj je ta g. Sadu za nas že dobrega storil v šoli! Kmalu po njegovem prihodu je naša slovenska šola dobila nemški napis in tudi na posameznih razredih smo opazili zadnje dni nemške napise. Kakor čujemo, je baje ta gospod pristopil tudi k novi podružnici »Südmarke« pri Št. Ilju. To je škandal! On torej podpira tisto društvo, ktero ima na svojem praporu zapisano: »Pogin slovenščini!« In tak nam naj odgaja našo deco?

Mislamo, da se še bode temu gospodu kri ohladila! Prihodnjič več!

Tinje na Pohorju. (Novo društvo.) V Tinjah se je v nedeljo dne 18. t. m. osnovalo bralno društvo. Kljub slabemu vremenu udeležilo se je ljudstvo osnovnega zborovanja v mnogobrojnem številu. Iz cele zelo obširne tinske župnije, celo iz visoke Planine, prihiteli so župljani po več ur hoda k zborovanju, ki se je vršilo v šolskem poslopju v prvorazrednici. Prostorna soba nam je bila skoraj pretesna. Domača godba sprejme zborovalce.

Točno ob treh popoldne pozdravi vlč. g. župnik svoje vernike v jako ljubeznivih in pristranskih besedah. Predsednik osnovnega odbora se zahvali vsem sotrudnikom pri osnovanju društva za njih požrtvovalen trud, prečita in pojasni pravila bralnega društva v glavnih točkah, potem pa navzoče vladno vabi k pristopu, ter jih opominja, naj se tudi vestno poslužujejo vseh sredstev, ki jih bo ponujalo bralno društvo, zakaj potem bojo prišli tudi pri drugih do veliko večje veljave in do večjega spoštovanja. Oglasilo se je takoj — čujte 84 udov — za tinjsko faro, ki šteje komaj 1000 duš, gotovo veliko število. V odbor izvolili so se sledeči gg.: Planinc Franc, kaplan, predsednik; dr. Vošnjak Jožef, podpredsednik; Janez Tomažič, nadučitelj, tajnik; Ačko Franc, cerkovnik, blagajnik; gospodična Ela Fisolič, učiteljica, knjižničarka; Matevž Šega, kmet in Martin Dušej, kmečki sin, odbornika. — Gromoviti »živijo«-klici pozdravijo novorojeno društvo. — Vlč. g. kaplan iz Slov. Bistrice Alfonz Požar se oglasi k besedi, ter ljubeznivo pozdravi novo bralno društvo, izraža svoje veselje zavoljo obilnega pristopa, ter jih krepko in jedrnatu spodbuja k probudi iz narodnega spanja in k ljubezni do domovine. Krepki »živijo«-klici, so sledili njegovim lepim besedam.

Lepe besede mnogospoštovanega gospoda nadučitelja J. Tomažiča so nam pokazale pot, katero je hodil rajni knez in škof Anton Martin Slomšek — namreč: »Vse za vero, dom, cesarja.« Da je to prava pot, te se bomo tudi mi držali! —

Konečno se je sklenilo, da začne »bralno društvo v Tinjah« svoje delovanje z novim letom. — S krepkimi »živijo«-klici na presvitlega cesarja Franca Jožefa I. zaključil predsednik zborovanje. Godci zaigrajo cesarsko pesem.

Po končanem zborovanju razveseljevali so se zborovalci pri kapljici dobrega letošnjega vinca v krčmi pri Finku, kjer so se pele le pobožne Marijine in narodne pesmi. Godba jih je spremljevala. O godbi moramo reči, da je za tukajšne kraje prav lepa. Pevci pa so pokazali, da imajo lepe glasove in dober posluh. Spreten pevovodja bi lahko dosegel jako dobre uspehe. Morda se pa oglasi kdo, ki bi nas učil tudi umetnega petja?!

Ne moremo si kaj, da ne bi spregovorili še ene besede. Zborovanja se je udeležilo mnogo ljudstva, vendar smo pa pogrešali tiste, o katerih smo bili prepričani, da tudi pridejo, ker so bili večinoma osebno povabljeni in so tudi obljubili. Kaj je temu vzrok? — Upamo, da se še oglasijo k pristopu. — Možu pa, ki se je v krčmi tako lepo izrazil o zborovalcih v šoli, povemo za zdaj samo prav tiho na uho, da vemo.

Radenci. (Volitve.) Danes dne 21. t. m. vršila se je pri nas volitev volilnih mož naše občine za četrto in peto kurijo, kjer smo se prvokrat imeli boriti z nasprotniki posilinemci iz Radenske slatine, oziroma z njihovimi uslužbenci, ter smo v peti kuriji žal, tudi za en glas propadli, ker se nismo nadjali takega pritiska. Naši so imeli 17, nasprotniki pa 18 glasov.

V četrti kuriji zmagali smo sijajno, ter sta voljena g. občinski predstojnik Anton Divjak in g. Jakob Zemljč. Tu je toraj z Bračkom »fuč«.

Da smo propadli v peti kuriji za en glas, temu je kriva velika brezbriznost naših

volilcev ter najhujši pritisk od strani Radenskih slatinarjev, ki so zbornali takrat vso gardo skupaj od ravnatelja do zadnjega delavca; glavno ulogo pri tem pa sta igrala ter najhujše agitirala tukajšni poštar Pasch in tukajšni postajenačelnik Müller. Ta dva gospoda bi pač bolje storila, če bi se edino le za svoj posel brigala. No, o tem drugokrat bolj natančno.

Kar pa se tiče Radenskih slatinarjev, pa mi tem potom naznanjamo slavnemu občinstvu po Slovenskem, da mi nikakor nismo navezani na Radensko slatino. Tudi gosp. Vogler v Petanjcih ima tako če ne boljšo slatino, in ni naš nasprotnik, ampak nam je naklonjen.

Za naše volilce pa naj bode to resen opomin, da se odslej udeležujejo volitev kakoršnih koli v obilnem številu, da se nam kaj takega nikoli ne prigodi. No upamo in smo prepričani, da se bodo naši ljudje odslej bolj zanimali za volitve, ter pridejo vsi na volišče, da se ohrani Radencem čisti slovenski značaj. V to pa pomoz Bog!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Dr. France Prešern. Leto 1800 ni Slovincem poklonilo samo Slomška, ampak tudi pesnika-velikana dr. Fran Prešerna. Dne 2. decembra bo minolo sto let, odkar se je rodil dr. Prešern v vasi Vrbi na Kranjskem. V Ljubljani se pripravljajo veliko Prešernovo proslavljenje. Najlepša proslava Prešerna pa bi bila, ako bi se med Slovence zopet vrnila ona ljubezen do vzorov, kakor jo je imel naš slavjenec pesnik dr. Prešern. Slava njegovemu spominu!

V novem tiru! »Domovina« je začela sedaj neprikrit boj proti spodnještajarski duhovščini. Vsak pohajač, pisar, učitelj, odvetnik, sploh vsak človek sme po njenem mnenju agitirati, le »blaženo telo« ne, kakor blagovoli imenovati nepokorne ji duhovnike. Mi se z »Domovino« sedaj, ko je v strasti, ne bomo prerekali, niti ji vračali napadov za napade. Le eno trditev se nam zdi potrebno ovreči. Da bi namreč že dve tretjini od sedaj po vsem spodnjem Štajarskem izvoljenih volilnih mož v V. kuriji bilo za Hribarja, kakor poroča zadnja »Domovina«, to je drzna neresnica. Vendar naj Žičkarjevi somisljeniki ne držijo rok križem, kajti protiagitacija Hribarjevih pristašev je neumorna.

V Rajhenburgu se je obhajala preteklo nedeljo, ravno na dan pred stoletnico Slomškovega rojstva v cerkvi Slomškovega svečanost. Slavnostno propoved je govoril o Slomšku v navzočnosti obilne množice gsp. prefekt A. Korošec iz Maribora.

Iz ptujske okolice. Dne 25. novembra popoldne se je v dvorani Narodnega doma predstavil volilec kmetskih občin kandidat gsp. dr. Friderik Ploj ter je obširno razložil in pojasnil svoj program. Navzoči so soglasno programu kandidata pritrdili. Posamezni kmetje in učitelji so glede poedinih točk izrazili svoje posebne želje. Vsled slabega vremena niso prišli na shod volilci oddaljenih občin; iz bližnjih občin pa so bili navzoči deloma že izvoljeni volilni možje četrte kurije, deloma volilci sami.

Veternik. Možem našega mišljenja v Veterniku priporočamo kandidatom gospoda Fr. Klakočarja p. d. Merit-a na štv. 36 v Veterniku. Ne pustite se motiti po pisarjih, ampak ostanite zvesti sv. veri in narodnosti.

Stariši, pazite na žveplenke! V četrtek 22. t. m. je štiri leten fant Alojza Dojnz, najemnika pri Alojzu Kantašu, kmetu v Bunčanih na Murskem polju zakuril ogenj v šopah pri omenjenem gospodarju; ker pa ni bilo človeka zraven, da bi takoj pogasil, se je ogenj naenkrat vnel po vsem škednju in starem hišnem hramu in od tod švignil

na konjske in kravje hleve. Med tem je jug zanesel ogenj tudi k sosedu Alojzu Mariniču in v trenutku je bilo vse hišno in gospodarsko poslopje v plamenu, ter razun hišnega hrama vse do tal zgorelo. — Da se ni ogenj še dalje razširil se občani velikodušno zahvaljujemo vrlim požarnim brambam, katere so od blizu in daleč prihiteli na pomoč, namreč iz Iljaševca, kateri so ravno o pravem času se pripeljali k posestniku Horvatu, ko se je pri njem zažgalo, ter pogasili, dalje so prišle požarne brambe Križevci, Lukavci, Bočečevci, zgornji Krapajnci, posebne hvale pa so vredni Verženci, ki so pripeljali dve brizgalnici ter pokazali z drugimi vred ljubezen do bližnjega. — Ponesrečena sta bila zavarovana, pa za majhne zneske, škoda pa je velika, posebno občutljiva pa, ker je zima tu. Občani izrekajo ljudstvu, katero je prišlo na pomoč, posebno pa požarnim društvom pristrčno: Bog plati.

Neprevidnost pri mrličih. Pri L. v velenjskem okraju je umrla stara mati in so jo položili na mrtvaški oder. Pri zglavju odra je bila deska, in to desko so prevrtali, in so na vsaki strani v njo vtaknili svečo. Proti polnoči so se sosedje razšli domov, ker so že bili trudni. Pri L. so bili tudi potrebni počitka, zato je domača dekla rekla očetu, le pojdite spat, bom pa jaz čuvala rajnico. In ta prelog je bil sprejet, in so šli k počitku, dekla pa je v dremoti pozabila na svojo dolžnost in je tudi šla počivat. In nesreča je tudi tukaj stegnila svojo roko vmes. Sveča je dogorela do imenovane deske, deska se vname in hitro se je plamen polastil odra, na katerem je bil mrlič. Ogenj je objel celi oder in plamen je švigal že do stropa. V tem se gospodar zbudi, ki je spal v bližnji sobi in začne poslušati neko prasketanje v mrliški sobi. Odpre vrata, pa kakšen prizor! Na to začne klicati dekle in zbudi gospodinjco, in tako so s trudom ogenj pogasili. Mrlič jo bil čisto ožgan in opečen, lasje in vsa oprava je zgorela, mrlič je ležal na tleh na žrvjavi. Sreča da je bila hiša visoka, da plamen ni mogel lahko objeti stropa. Torej, bodite pazljivi pri mrličih.

Slomškova slavnost pri sv. Juriju ob Taboru se je izvrstno obnesla. Sobana je bila natlačeno polna. Imeli smo tudi odlične goste iz Vranskega. Priporočamo se jim, da bi nas še o drugi priliki blagovolili pohoditi. Posebno mnogo smeha je vzbudila: Kozlovska sodba, katero je igralo deset fantov. Krona sodbe pa je bil Flerè Krivostegno s svojo mavho, brado in bergljo. Smeha ni bilo ne konca ne kraja.

Sijajna veselica bralnega društva pri sv. Benediktu v Slov. gor. Bralno društvo je priredilo pretečeno nedeljo po letnem občnem zborovanju v Slakovih prostorih veselico, kakoršne še sv. Benedikt ni videl. Ker nam danes že primanjkuje prostora, prinesemo prihodnjič natančnejši popis krasne veselice.

Št. Ilj pri Mariboru. V torek dne 27. t. m. smo imeli volitve za državni zbor. V peti kuriji smo izvolili Franč. Thaler in Franč. Cimperc z 64 in 63 glasovi. V četrti kuriji smo si izbrali stare korenjake: Ferk Jos. (Ciper), Jan. Flucher (sosed) in Franč. Celcerja. Ti so dobili vsaki 30 glasov. Pistorijanci še niti na volišče prišli niso.

Zadeva gospoda Janeza Bovha pri kasacijskem sodišču. Gosp. Janez Bovha, kateri je bil povodom obiska čeških dijakov v Celji v noči 9. avgusta 1899 od celjskih nemških tolovajev napaden ter je streljal v silobranu na napadalce in enega ranil, bil je, kakor znano od okrožnega sodišča celjskega pri obravnavi dne 16. novembra 1899 popolnoma oproščen, ker je sodišče priznalo, da je streljal samo v opravičenem silobrauu. — Zoper to sodbo vložilo je državno pravdnitvo ničnost; pa najvišje, kot kasacijsko sodišče je to sodbo od 2. novembra t. l. kot v vsakem oziiru neutemeljeno zavrnilo.

Hum pri Ormožu. »Štajerc« ta vsiljivi list, ki zastopa le ptujske trgovce pred slovenskim kmetom, je preteklo nedeljo priromal tudi na Hum k občinskemu predstojniku. Ali kako se je opekel! Takoj je moral zopet nazaj v Ptuj. Pri tej priliki povemo, da dobro vemo za one tri posestnike, ki so naročeni na tega lažnjivega ptujskega kljukeca. »Štajerc« je prijatelj ptujskih trgovcev, ne pa slovenskih kmetov.

Iz šole. V Gorici so se usposobili za ljudske šole s slovenskim in ljudske šole z nemškim učnim jezikom: Dolenjec Helena, učiteljica v Prihovi, Duler Emilija, učiteljica pri Sv. Martinu pri Slovenjem gradu, Kahl Irena, učiteljica v Veliki nedelji, Valenčič Antonija, učiteljica v Stranica pri Konjicah, nadalje se je usposobila Mrevlje Pavlina, učiteljica v Dramljah na Spod. Štajarskem za ljudske šole s slovenskim učnim jezikom in nemščino kot učni predmet. Gsp. Šnuderl, učitelj v Zrečah, odide k Sv. Juriju v Savinjski dolini, da bo skrbel za šolo-podružnico na Ojstrici. V Zreče pride gsp. Tržan. V Cmureku je umrl gsp. Bauer, bivši učitelj v Ljutomeru in nekdanji šolski nadzornik za ljutomerski okraj; kot zemljemerec je imenovanec bil znan tudi izven šole. Svetila mu večna luč!

Žiče. Na gostiji pri Klincu po domače »Tomaž« nabralo se je za šolo na Muti K 7-12, kateri znesek se je po starašinu kot predsedniku bralnega društva takoj odposlal.

Središče. Trije trgovci so tukaj. Vsi se štejejo med narodnjake, a sliši se, da željezine ne naročujejo pri »Merkuru« v Celji, ampak pri trvdki Rakusch. Trgovec Sigmund Fridrich kakor se iz gotovih virov zna, tihoma »Štajerca« brezplačno deli. Pozor, ki kupujete pri njem! »Štajerc« se navidezno kaže prijatelja kmetom, v resnici ima druge nakane. V peti kuriji sta za volilna moža izvoljena Kolarič J. ml. in Robič.

V Šentjurju ob juž. železnici bode v soboto dne 8. decembra popoludne ob 4ih v prostorih gosp. R. Doboviškega zborovalo cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo, in bode slavnoznani potovalni učitelj Bele govoril o sadoreji in o sredstvih proti mrazu.

Loka pri Zidanem mostu. Za peto kurijo je izvoljenih 5 Žičkarjevih pristašev in 1 socialdemokrat.

Konjiški okraj. V Zrečah sta izvoljena dva Žičkarjeva volilna moža in trije Robičevi. — Skomre so volile dva Žičkarjeva pristaša, istotako Sv. Kunigunda s Padoškim vrhom.

Sv. Tomaž. Volitev za peto kurijo je pri nas prav povoljno izpala. Oba volilna moža sta zanesljiva. Istotako tudi v četrti skupini.

V Ločah je izvoljenih za gospoda Žičkarja pet mož — torej vsi.

Makole. Volitve po vseh šesterih občinah naše župnije: Sv. Ana, Dešno, Jelovec, Makole, Pečke, Stopno in Štatenberg so se izborno izvršile. Izvoljeni so sami vrli, popolnoma zanesljivi, slovenski krščanski možje, ki bojo stali nepremakljivo, kakor skale, za našega Mlakerja in Robiča. Nemčurjev, liberalcev, mokračev nobenega ni bilo blizu. Za Črešenjskega »kmeta« Kresnika, ki hoče biti »gospod« in »kmet« vse vkup v enih hlačah in ki ga priporočajo naši najhujši, zakleti sovražniki in nasprotniki, pri nas nič ni zelene trave. Zanj so brezuspešni vsi napori.

Iz slovenjebistriškega okraja. Dne 27. t. m. je bila volitev volilnih mož v občini Zabljeku; izvoljeni so bili volilni možje za peto kurijo, ki izjavljajo, da stojijo trdno za kandidata Fr. Mlakerja v Hošnici in Robiča v Lembahu.

Kozje. Dne 3. decembra bomo volili v četrti in peti kuriji in s tem bode dokončana strastna volilna borba, katero je z neverjetnim cinizmom vprizoril naš liberalni gospod dr. Pikel. Po težkem boju smo si Slovenci priborili trg in okrajni zastop v

lepi jedinstvi, malo pozneje je pričel dr. Pikel rušiti slovo s tem, da je žveplo in ogenj sipal na vse, ki se mu niso hoteli kloniti in so si pridržali pravico samostojnega prevdarka in postopanja. Dne 3. decembra pa mu bomo dokazali, da naše vrste niso tako redke, kot si jih on predočuje, ampak vsi bomo z navdušenjem volili možje iz naše sredine, gospoda posestnika Miha Volavšek-a in Antona Maček-a, kot volilne možje pete kurije. Slovenski katoliški možje, dokažite s to volitvijo, da obsojate liberalne napade na naše najboljše katoliške možje! Ne dajte se pregovoriti po drugem kandidatu, zvestem privržencu dr. Pikel-na — gosp. Vertovšek-u. Nam se dozdeva, da zadnjega že greva, da se je pustil vporabiti v gonji proti »farjem«, kot naši olikanci imenujejo našo duhovščino. Dne 3. decembra slovesno izpričajmo, da so Kozje slovenske in katoliške in da z odločnostjo odklanjamo mešetarje z brezbožnimi, liberalnimi nauki.

V Konjicah je 25. t. m. zborovalo katol. politično društvo. G. poslanec Robič je poročal o svojem dosedanjem delovanju ter volilce zagotovil, da je voljan tudi v prihodnjem za njih blagor storiti, kar koli bo mogoče, če mu le zaupajo in ga zopet v četrti skupini svojim poslancem volijo. Burni živio-klici zadonijo; mi vas hočemo zopet za poslanca, kličejo volilci. G. predsednik izrazi v imenu volilcev polno zaupanje gosp. Robiču, pa tudi poslancu pete skupine, g. Žičkarju. Gromovito zaorijo navdušeni zborovalci: Živela Žičkar in Robič. G. Kresnik Črešnjevski, nemški protikandidat Robičev, nekdanj vrl slovenski narodnjak, a zdaj — kar je obžalovanja vredno — ves drugačen, je tudi prihitel s tremi sociji k našemu zborovanju. Kaj ga je k nam napotilo, ne vemo. Nemir delati menda ne, imamo orožnike, ki strogo skrbijo za mir, če je pa mislil, da bode naše katoliške volilce in volilne možje, ki stojijo vsi hrabro in trdno za Žičkarja in Robiča, na svoje limanice vlovil, se je zelo varal. Oglasi se k besedi. Ker pa začne prazno slamo mlatiti in suhe otrobe vezati — povdarjal je, da je kmet in kot tak bo on kmečki stan v parlamentu najbolje zastopal — začeli so ga navzoči kmetje zavračati, češ, mi smo tudi kmetje, volili pa ne bomo tebe, ampak Robiča. Zopet drugi so rekali: saj si kmet, pa .. jeden ga je zavrnil: »Mi take ljudi že poznamo, ki giftne krote jejo«; več zborovalcev pa je začelo mrmrati: nesimo ga ven, Robič je naš. Ko so se na prigovor predsednika duhovi pomirili, povdarja J. sveto dolžnost katoliških mož, udeleževati se volitev, voliti katoliške volilne možje in poslance, ker v srcu, v katerem prave vere ni, tam tudi prave vesti ni, ker v državi, kjer Kristus ne vlada, blaginja in sreča propada. Ne gleda se pa pri volitvi na kandidatov stan, temveč, če je za poslanca sposoben in voljan. Ker pa imata gospoda Žičkar in Robič voljo in sposobnost, zato smo jih pred tremi leti volili in jih zdaj zopet volimo. Burni živio-klici. Konečno se g. predsednik spominja stoletnega rojstnega dne Slomškovskega in zaključil z živio-klici na sv. očeta Leona XIII. in cesarja Franca Jožefa živahno zborovanje. Zborovalci se polni navdušenja za naša poslance razidejo; na potu pa se med seboj pogovarjajo: Kakor danes Kresniku, naj se v prihodnje vsakemu godi, ki misli, da se med nami katoliškimi možmi nevarna nemčurska politika lahko sadi.

Police pri Radgoni so volile narodno in sicer je volilni mož četrte in pete kurije znani rodoljub, g. Janez Pelcl. Ker je ob času izvolitve bil bolan v postelji, se tem potom zahvaljuje svojim somišljenikom za izkazano mu zaupanje. Volitev volilnih mož v Policah je bila vrlo zanimiva. Vršila se je dne 22. t. m. ob pol 3. uri popoludne. Bila je že 2. ura popoldne, a še nikogar naših ni bilo na volišču. Nasprotniki so si že mencali roke in si mislili: »Štajerc« jih je oplašil. A med tem od jutranje strani

na volišče prikorakajo zavedni možje iz Farnbühla. Zopet napoči smeh in od večerne strani se prikažejo možje iz Azenec, kojim se pridružijo neodvisni možje iz Polic. Naš tabor je bil skupaj. Nasprotniki so se plaho spogledovali. Skozi tri tedne so se že hvallili, da nam bodo pokazali, kako je treba voliti, a pokazali smo jim mi Slovenci. Živel zavedni slovenski možje.

Pri Sv. Jurju ob Ščavnici je bil voljen v kmetski skupini za volilnega moža g. Jakob Mikl iz Biserjan. Volitve so se vršile v Vaupotičevi gostilni. Oštir g. Vaupotič se je po dovršeni volitvi bahal: »To sem jaz storil«. — Strobil je namreč skupaj braččijance, da so bili v večini, narodnih volilcev je premalo prišlo. Mi pa smo gosp. Vaupotiču hvaležni za to očitno izjavo; zdaj je pokazal, kake barve mož da je. Zadnja leta so se narodne veselice bralnega društva, ognjegasilcev, dijakov že ogibale njegove krčme, znanprej pa se bodo vrle tembolj. — V peti kuriji je s pomočjo vrlh Krabonošev bil izvoljen č. g. župnik, kar je nekoliko poparilo braččijance.

Dobje. Vkljub novim krivovernim katekizmom, katere je poslala sem liberalna tiskarna iz Ljubljane, vkljub kozjanskemu agitatorju in prizadevanju g. Valentina P., ki je celo samega sebe volil, nič ni hasnilo; izvoljeni so štirje neodvisni kmetje, ki bodo glasovali za gg. Žičkarja in Berksa. Naši kmetje so neodvisni od takih prijateljev, ki jim ponujajo liberalne katekizme.

Duhovniške vesti. Prestavljena sta č. gg. Josip Erker iz Rečice v Št. Jurij ob juž. železn. in J. Kostanjevec iz Ljubnega v Rečico. Umrl je dne 25. t. m. č. g. Fr. Schwarz, župnik v Kamnici. N. v m. p.! Provizor v Kamnici je postal č. g. Ivan Topolnik. V pokoj je stopil č. g. Ferd. Jan, župnik v Št. Petru v Sav. dolini, provizor tam je postal č. g. Cinglak.

Cerkvene zadeve.

Prvi evharistiški shod v lavan-tinski škofiji.

Skrivnost najsvetejšega zakramenta je središče krščanske vere in solnce katoliškega bogoslužja. S to skrivnostjo stoji in pade cela krščanska vera. Jezus Kristus je to sam razločno povedal. Ko so Judje v shodnici v Kafarnaumu zagodrnjali, ker jim je rekel: »Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel, jih je resno in kratko zavrnil: Nikar ne godrnjajte med seboj. . . . Resnično, resnično vam povem: Kdor v me veruje, bo imel večno življenje. Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli mano v puščavi, pa so umrli. To je kruh, ki je iz nebes prišel, da, če kdo je od njega, ne umrje. Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel. Kdor je od tega kruha, bo živel vekomaj in kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta«.

In ko so se Judje prepirali med seboj, kako bi jim mogel dati svoje meso jesti, jim je brez vsega zavijanja in izpričevanja naravnost povedal: »Resnično, resnično vam povem: ako ne boste jedli mesa sina človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim zavoljo Očeta, tako tudi, ki mene je, bo živel zavoljo mene. Zavoljo tega so ga zapustili mnogi, ki so prej šli za njim, češ, da je trdo to govorjenje, toda Zveličar se s tem ni dal prestrašiti, marveč se je obrnil celo k apostolom, rekoč: »Ali tudi vi hočete oditi?« na kar je Peter izpregovoril vele-

pomenljive besede: »Gospod, h komu hočemo iti? Ti imaš besede večnega življenja«. (Jan. pogl. 6).

Ravno tako jasno je rekel pri zadnji večerji: »To je moje Telo. To je kelih moje krvi, nove in večne zaveze. To delajte v moj spomin!« (Luk. poglavje 22). Pomen teh besed so apostoli prav dobro razumeli, kakor nam spričuje sveti apostol Pavel, najučenejši med apostoli, v prvem listu na Korinčane. Ta najdražji zaklad je torej cerkev sprejela iz rok svojega božjega ustanovitelja, v tem zakramentu se v polnem pomenu izpolnjujejo besede Jezusove: »Glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta«. (Mat. 28.). To prečudno skrivnost so obhajali prvi kristjani globoko pod zemljo, v katakombah, kakor se nam dandanes spričujejo slike, to jim je bila tolažba in najzdatnejša pomoč v hudem preganjanju in mučeništvu. Kako vzvišena, kako srce vzdigajoča je ta skrivnost! Celo drugoverci, ki trezno mislijo, občudujejo lepoto in vzvišenost katoliškega nauka o najsvet. zakramentu. Kako globoka čustva prevzamejo človeka, ko stopi v tiho cerkvico, kjer pred tabernakljem brli večna luč, in tamkaj lahko razkrije svoje obteženo srce in se pogovarja s svojim Bogom! Ali si moremo predstaviti vzvišenejši prizor, kakor krščansko srenjo z župno cerkvijo v sredini, kjer prebiva v poniznih podobah med svojimi otroki kralj nebes in zemlje? Glejte prebivališče Boga z ljudmi in bo prebival ž njimi. (Skr. Raz. 21).

Kdor se torej drzne s svojim blatnim jezikom zaničljivo govoriti o tej visoki skrivnosti, ne zasluži več imena kristjan, ampak je podoben Judom v Kafarnaumu, ki so ravno zavoljo te skrivnosti zapustili Jezusa. To skrivnost so katoliški kristjani vedno verovali in častili, ako se pa dandanes češčenje presv. Rešnjega Telesa še prav posebno razvija, je vzrok ta, ker hudobni ljudje dandanes z nezasišano zlobnostjo vzdigujejo svoje pesti

proti Kristusu, kakor nekdanj Judje, ko so ga tožili pred Poncijem Pilatom.

Tako so nastale novejši čas razne bratovščine v čast najsv. zakramenta. Tudi v lavantinski škofiji imamo od l. 1881 družbo vednega češčenja, ki je že neizmerno veliko dobrega storila v čast božjo, za olepšanje hiše božje in s tem tudi povzdignila lepo umetnost. V kratkem izide v Mariboru slovenska knjiga, ki bo natančno poročala o delovanju te družbe.

Prav posebno važnost pa še ima skrivnost oltarskega zakramenta za to, ker iz nje izvira duhovska služba in čast. Duhovniki morajo po naročilu Gospodovem izpolnjevati zapoved njegovo: To storite v moj spomin! Katoliško duhovstvo zajema ravno iz tega zakramenta svojo moč, svoje dostojanstvo; ob enem pa je s tem združena velikanska odgovornost. Zato je potrebno, da so pred vsem duhovniki goreči častilci najsv. zakramenta. Zato je leta 1862. v Parizu pobožen duhovnik Eymard ustanovil posebno družbo v čast najsv. zakr. Za duhovnike, ki živijo med svetom pa je ustanovil društvo duhovnikov-častilcev sv. R. T. Sedaj šteje že čez 30.000 udov po vsem svetu. Vsak ud se obveže vsak teden po eno uro moliti presv. Rešnje Telo. Da se pospešuje češčenje najsv. zakramenta, so prišli v navado evharistični shodi.

Beseda »evharistija«, je grška in pomeni zahvalo ali zahvalno molitev in ker Jezus Kristus v najsv. zakramentu daje najlepšo zahvalo za nas ljudi nebeskemu Očetu, se tudi ta zakrament imenuje evharistija. Evharističen shod je torej shod častilcev presv. Rešnjega Telesa. Taki shodi so se obhajali že po mnogih deželah; v Ljubljani že dvakrat. Letos pa smo ga imeli tudi v lavantinski škofiji in sicer v Mariboru na god sv. device Cecilije dne 22. novembra. Udeležilo se ga je blizu 80 duhovnikov.

Ob 10. uri predpoldnem so milostljivi knezoškof opravili v stolni cerkvi slovesno

sv. mašo. Po maši so navzoči duhovniki tiho molili izpostavljeno sv. Rešnje Telo do 12. ure. Popoldne ob 3. so se pa zbrali v cerkvi sv. Alojzija k zborovanju ali h konferenci. Najprej so mil. knezoškof s prisrčnim nagovorom pozdravili zborovalce in izrekli zahvalo vsem, ki so pospeševali češčenje presvetega Reš. Tel. Na to je čast. g. Jakob Hribnik, špiritual v bogoslovju, poročal o družbi duhovnikov-častilcev presv. R. T. Prav jasno je razložil, kako lahko, koristno in potrebno je duhovniku biti ud te družbe. V lavantinski škofiji ima družba doslej 87 udov, umrlo jih je 5.

Za njim je pa govoril preč. gsp. prelat K. Hribovšek, ravnatelj v bogoslovju, temeljito o razmerju med pobožnostjo presv. R. T. in pa presv. Srca Jezusovega. Obe pobožnosti sta si sicer sorodni, vendar tudi dokaj različni. Ob enem je poročal o duhovski družbi »Perseverantia*«, ki ima namen gojiti posebno pobožnost do presv. Srca Jezusovega. Začela se je l. 1868. na Dunaju in je lansko leto štela 13519 udov v 150 škofijah. V lavantinski škofiji ima 325 udov, umrlo pa jih je 35. — Po konferenci je bila zopet molitvena ura pred izpostavljenim Najsvetejšim, potem litanije Srca Jezusovega in zahvalna pesem.

S tem je bil končan prvi evharistični shod. Namen mu je bil, da se duhovniki skupno poklonijo Najsvetejšemu: kjer so dva ali trije v mojem imenu, sem sredi med njimi (Mat. 18, 20), in da bi se medsebojno vspodbujali v gorečnosti za čast božjo, zlasti za češčenje najsvetejšega zakramenta. Dal Bog, da bi spoznanje in ljubezen do Jezusa Kristusa v najsv. zakramentu med nami bolj in bolj rastla ter da sebi v kratkem mogel še sijajnejše obhajati drugi evharistični shod! Adorator.

* Tem potem se prosijo vsi udje, naj dopošljejo gosp. prelatu Hribovšku do novega leta udnino, ako še tega niso storili.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu
**vsakovrstne podobice, molitvenike,
rožne vence, svetinjice, križce.**

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobic je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, **rožne vence žalostne Matere Božje** in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, **svetinjice** različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak uad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki
za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Postrežba točna, cene nizke.

Na debelo, na drobno.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“
Celje, Graške ulice 12

Priporoča svoje lahko tekoče **slamorenzice** najboljših sestavov kakor tudi izvrstne **slamorenzice kose**. Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz **kamenščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike** v vsakovrstnih oblikah, **cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, peči, štedilnikov** od najpreprostejših do najfinejše izpeljave,

Kmetovalcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo **Tomažovo fosfatno moko** po tovarniški ceni. 469 1

Velika izbira železnih nagradnih križev.

Slavno občinstvo vabim, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo.

V najem

želim vzeti hišo za trgovino. — Ponudbe je poslati pod: A. S. po ste restante Maribor.

Adventna knjiga!

Tiskarna

sv. Cirila v Mariboru
Koroške ulice 5
priporoča

„Premišljevanje“

o življenju našega
Gospoda J. Kristusa
za vse dneve celega leta.
Po francoskem izvirniku poslo-
venili mariborski bogoslovci.

Oba zvezka v usnje vezana
veljata 8 kron.

Naznanilo!

Podpisani si usojam naznaniti
vsem posestnikom vinogradov, da
bom imel koncem tega leta in
prihodnjo spomlad veliko mno-
žino na suho cepljenih trt različ-
nih dobrih in čistih vrst ceplje-
nih na Riparijo portalis in Ru-
pestris Monticolo in sicer:

6000 Laški rilček (Välsch-
riesling), 4000 Žlahtine (Gutedel),
2500 Šipona (Mosler), 2000 Tra-
minerja (Traminer), 1000 Mali
rilček (Kleinriesling), 1000 Beli
rafol (Ranfol weiss), 1000 Bur-
gunder beli (Burgunder weiss),
900 Burgunder rudeči (Burgunder
roth), 900 Sylvaner (Grüner Syl-
vaner).

Cepljeno na Rip. portalis.

600 Traminerja (Traminer),
550 Burgunder beli (Bugunder
weiss), 300 Sylvaner (Grüner Syl-
vaner), 100 Šipon (Mosler), 100
Žlahtnina (Gutedel).

Cepljeno na Rup. Monticolo.

50 Šipon (Mosler) na Solonis.
Skupaj 21.000.

Vse te trte so dobre rasti, lepo
zaraščene in dobro vkoreninjene
ter se prodajo po 160 kron 1000
komadov, ali 8 kr. komad; kdor
naroči najmanj en tisoč, dobi jih
50 brezplačno.

Oglasiti se je vsaj do novega
leta pismeno ali ustmeno pri
Antonu Slodnjaku, trtnarju
v Juršincih pri Ptuj.

Viničar!!

z 5 delavskimi močmi se sprejme.
Plača se 75 gld. Viničar dobi tudi
dve kravi in dovolj krme za go-
vedo in svinje. Vpraša se pri g.
Gregoriču, oskrbniku v Šturm-
bergu, obč. Leitersberg. 486 2

V najem

kovačnica in hiša z dvema so-
bama št. 12 v Draživasi fare Žiče
pri Konjicah, poleg ceste ki pelje
iz Oplotnice v Poličane na železni
postaji, se daje po ugodni pogodbi
na več let. Natančno se izve pri
lastniku Ivanu Hlastec v Dra-
živasi. 504 1

Nizke cene, vse jako čedno, prijazna in hitra postrežba.

Restavracijo

v mariborskem „Narodnem domu“

prevzame s 1. decembrom 1900.

Andrej Mesner.

Opirajoč se na mnogoletne izkušnje, bom
skušal na vse strani častite goste postreči.

Točil bom vedno sveže marčno in
pilzensko pivo, izvrstno domače štajarsko
belo in istrijansko črno vino.

Okusno prirejena gorka in mrzla jedila o vsakem času.

Ptujci dobe vedno čedne sobe in postelje.

Naročila na hrano, (abo
noma) se vedno sprejme.

Vsahovrstna fina vina v
butejkah.

Umetno-obrtna delavnica

cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** prišeženega
v Mariboru, izvedenega

Kokoschinegg-Allee, Hilariusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne
mize, krstne kamene, okna, itd. itd.
Tudi prevzema mere prostorov
za omenjene predmete, kakor tudi
originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo na-
grobnih spomenikov. Prav velika
zaloga dogotovljenih novih nagrobnih
kamenov od peščenega kamena, mra-
morja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene.

41

Berte Volckmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju

v Mariboru, Gornjih gosposkih ulicah št. 54.

v pritličju nasproti c. kr. državne gimnazije

Priporoča svojo bogato zalogo

novih:

glasovirjev

in

pijanin

s križnimi strunami,
(orehovo polituro, črni in
ameriški orehov les)

kakor tudi

Harmonij

po evropskem in ameriškem seznamnem sestavu iz najboljših tovarn po
tovarniških cenah.

Glasovirji „Ehrbar“!

jamči se pismeno. Plačuje se v obrokih. Stari glasovirji se zamenjavajo in prodajajo

Posojila po najnižji ceni.

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak

star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl.
za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za
4*80 gld. **Benedikt Hertl**, grajščak, Golič
p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobi pri **Al. Quandest**, gosposka ulica, Maribor.

Vožnje karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kraljevi belgijski poštni parnik

Red Star Linie, Antwerpen

vozi naravnost v

Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr.
avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje

Red Star Linie, Dunaj

IV. Wiednergürtel 20

ali pa

36

Anton Rebek v Ljubljani —

Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Südbahnstrasse 2.

Na prodaj

hiša z trgovino, tik okrajne ceste
v ptujski okolici zraven farne
cerkve je z velikim vrtom vred
na prodaj. Več pove g. **Jože Go-**
stinčič, pismonoša, Maribor,
Frauengasse 6. 488 1

Na prodaj

novi hram, trdna stavba, 4 sta-
novanja, kleti, drvarnica, studenec,
sadosnik in kuhinjski vrt, blizu
cerkve in šole. Cena 5600 gld.
2300 gld. ostane lahko na dolgu.
Več pove upravnistvo. 470 5

Više 100 ht. naravnoga

vina, staro i novo prodaje vlaste-
linstvo Šalovec, pošta Varaždin
na Hrvatskem. Isto ima i više
metričn. centa rukom obranih
miznih jabuka na prodaji. 2

Proda se

glasovir v dobrem stanu, močen
glas za 70 gld. Več pove organist
J. Šuligoj v Vuzenici na kor.
želez. 503 1

„Kmetijsko društvo“

pri Sv. Emi,

bode imelo svoj občni zbor 2.
decem. popoldan ob 2. uri v
gostilni g. Jerneja Strašek v
Sodnivas, in se bode vršil po
tem-le dnevnem redu:

1. Poročilo načelstva,
2. Volitev načelnika,
3. Volitev njegovega namestnika,
4. Volitev odbornika,
5. Razno.

511 (1)

Odbor.

Dražba

cerkvenega vina

bode dne 1. decembra pri sv. An-
dreju v Leskovcu popoldne ob 1.
Okoli 70 htl. letošnjega izvrstnega
vina se bo in sicer brez posode
po dražbi prodalo. 506 1

Cerkveno predstojništvo.

Kathreiner

je samo pravi v znanih

Kathreinerjevih zavojih!

Zatoraj nikoli v odprtih ali v drugih za prevranje računajočih ponarejenih zavojih.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je najukusnejša, kakor tudi edino zdrava in zraven tega najcenejša primes k bobovi kavi.

Kathreiner Kneippova sladna kava

bode z veseljem in z vedno raztočnem učinkom v stotisoč družinah použita.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je tam, kjer se zavoljo zdravja bobova kava prepove, najboljši nadomestek.

"Gloria" redilna krma za konje, zabranjuje bolezn, vzdrži konje močne in iskre

"Gloria" začimba krma govedi, pospešuje prebavljanje, čisti kri, zboljšuje in množi mleko.

"Gloria" mlekarski prašek za krave, pospešuje izločenje mleka in odstranjuje napake mleka.

1 veliki zavitek velja K 1'20, mali K 0'70, 5 kg. v zavitku za poskus po pošti K 5'— poslano iz Dunaja. Barteljevo klajno apno, neobhodno potrebn dodatek h krmi za mlado, molzno in brejo živino, v slučaju, da živina liže, da ima kostne bolezni itd. 5 kilogr. za poskus K 2'—, 100 kg. K 22'— iz Dunaja.

Vaselino mazilo za usnje v plehastih škatljah: 1/2 kg. 60 vin., 1 kg. 1 K, 5 kg. K 4.

Rusko patent. mazilo za usnje po 1/2 kg. K 1'10, 1 kg. K 2'—, 5 kg. K 8.—

— Navodilo brezplačno. —

Miha Barthl in drug.

Dunaj X. 460. 6

Najčistejše olje

iz kostij napravljeno za šivalne stroje in kolesa (bicikle) v tovarni H. Morbius in Fils, Bazel (Svica).

Dobi se pri 16-26

R. Strasmayer-ju, puškarju v Mariboru.

Razglas.

Pri okrajnem zastopu v Šmarji pri Jelšah je oddati mesto okraj tajnika z stalno letno plačo 1000 K in postranskimi zaslužki.

To mesto se mora nastopiti s 1. prosincem 1901.

Ponudniki, kateri morajo biti večji slovenskega in nemškega jezika popolnoma, naj vložijo svoje ponudbe do

15. decembra 1900.

pri podpisnem okrajnem odboru.

Okrajni odbor Šmarje pri

Jelšah Spod. Štajarsko

dne 7. novembra 1900.

Fotografski zavod v Mariboru

je najstarejši

Henrika Krapeka,

v Fritsch-evi vili
Badgasse št. 11.

Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse.

Zalagatelj c. kr. avstrijske uradniške zaveze.

Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do

človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Špitalske ulice št. 12.

Nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. za najkulantnejših pogojev. Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim. Zavarovanje proti kurzni izgubi. Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menjic najkulantneje. 467 9
Borzna naročila.